

Gdańsk, dnia 28 sierpnia 2019 r.

Sygn. akt D 55/19

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okrękowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Iwona Haniewicz

Członkowie : Anna Lidzbarska

Michał Grochowiecki

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 15 kwietnia 2019 r. w Gdańsku, sprawy ze skargi ██████████ ████████ na działania radcy prawnego ██████████ ████████ na skutek odwołania z dnia 12 czerwca 2019 r., od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 30 04.2019 r., sygn. akt R ██████████, na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 30 kwietnia 2019 r. i przekazać Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania

Przewodniczący:

/-/ Iwona Haniewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Anna Lidzbarska

/-/ Michał Grochowiecki

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na dzień 12.02.2018 r. Pan ██████████ złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego ██████████. W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazał, że radca prawny naruszył zasady etyki radcy prawnego poprzez nieinformowanie klienta o dokładnym przebiegu i wyniku sprawy, o przysługujących mu środkach prawnych oraz zaniechanie wnoszenia środków odwoławczych, nie wydanie Skarżącemu do dnia wniesienia skargi dokumentów dotyczących prowadzenia sprawy, oraz przyjęcie zlecenia prowadzenia sprawyw konflikcie interesów.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 30.05.2018 r. wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie. W toku podjętych czynności, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że całokształt materiału zebranego w sprawie nie daje podstaw do uznania, że zarzucane czyny zostały popełnione, a co do części zarzuczanych czynów, upłynął okres umożliwiający ich rozpoznawanie.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 30.04.2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił umorzyć dochodzenie w sprawie wobec zajścia przesłanek z art. 17 par.1 pkt 1) i 6) kpk.

Od powyższego rozstrzygnięcia Pan ██████████ wniósł odwołanie, zaskarżając wydane postanowienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się na rozprawie z zebrany w niniejszej sprawie materiałem dowodowym stwierdził, że brak jest podstaw do umorzenia dochodzenia w sprawie i przekazał sprawę Rzecznikowi do ponownego rozpoznania.

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z art.17 par 1 pkt 6) kpk. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie karalności. Zgodnie z art. 70 par. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat.

Jak wynika z akt sprawy, wniosek Skarżącego o ukaranie radcy prawnego z dnia 12.02.2018 r. wpłynął do Okręgowej Izby Radców Prawnych w dniu 20.02.2018 r., wszczęcie dochodzenia w sprawie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego nastąpiło w dniu 30.05.2018 r., a zatem zarzuty dotyczące czynów, popełnionych przed dniem 30.05.2015 r., tj. czynów od popełnienia których upłynął okres umożliwiający ewentualną karalność za te czyny, należało umorzyć.

Zasadnie zatem Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył dochodzenie w zakresie nie informowania klienta o dokładnym przebiegu i wyniku sprawy, przysługujących mu środkach prawnych oraz zaniechaniu wnoszenia środków odwoławczych w sprawach dotyczących wydanych

postanowień o kosztach postępowania egzekucyjnego z dnia 16.02.2010 r., 25.08.2011 r. oraz 04.12.2014r.

Zaistnienie negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia, w sposób jednoznaczny determinuje brak możliwości merytorycznego orzekania przez Sąd o zasadności roszczeń Skarżącego. W tym zakresie zawarte w odwołaniu zarzuty dotyczące braku działań mających na celu merytoryczne wyjaśnienia okoliczności sprawy nie są zasadne, a odwołanie Skarżącego w ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zasadnie także umorzył dochodzenie, co do zarzutu przyjęcia zlecenia prowadzenia sprawy w konflikcie interesu, ze względu na prowadzenie szkoleń dla komorników w sprawach mających na celu ochronę tej grupy zawodowej, a także zmiany siedziby komornika prowadzącego sprawę Skarżącego i zajęcia jej przez komornika o tym samym nazwisku, co radca prawny ██████████ ██████████ prowadzący sprawę. Jak bowiem wynika z przeprowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzenia, zbieżność nazwisk nie wynikała z pokrewieństwa ww. osób, a prowadzenie szkoleń dla komorników, niewątpliwie nie stoi na przeszkodzie prowadzeniu spraw przeciwko komornikom, w przypadku naruszania przez nich przepisów prawa.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z zebrany w niniejszej sprawie materiałem dowodowym stwierdził jednak, że brak jest podstaw do umorzenia dochodzenia w sprawie i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

Analizując okoliczności niniejszej sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł bowiem do przekonania, że na podstawie zaskarżonego rozstrzygnięcia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie można uznać, że zaistniały wynikające z art. 17 par. 1 pkt 1) kpk. przesłanki umorzenia postępowania, co do wszystkich postawionych zarzutów.

W szczególności Sąd powziął wątpliwości, co do rozstrzygnięcia w sprawie zarzutu Skarżącego nie poinformowania Skarżącego o wydanym postanowieniu o kosztach postępowania egzekucyjnego z dnia 30.07.2015 r. oraz zawiadomieniach o zajęciach rachunków bankowych i zakazie wypłat z dnia 12.01.2016 r., nie poinformowaniu Skarżącego o przysługujących mu środkach prawnych oraz zarzutu zaniechania wnoszenia środków odwoławczych.

Wątpliwości Sądu dotyczą także sposobu rozliczenia się z posiadanej w sprawie dokumentacji, po zakończeniu stosunku prawnego łączącego Strony.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdził w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, że radca prawnych dochował należytej staranności w zleconych sprawach i bezspornie, po wypowiedzeniu pełnomocnictw, udzielał informacji klientom, co do stanu spraw i nie było przeszkód do reprezentowania klientów przez kolejnego pełnomocnika, który przystąpił do sprawy w lutym 2016 r., a wgląd i udostępnienie dokumentacji był możliwy w każdym czasie w siedzibie kancelarii radcy prawnego.

Tymczasem z załączonych do skargi maili nie wynika, że radca prawny na nie odpisywał lub odpisywał w sposób zadawalający. Wprawdzie oświadczył do protokołu, że odpisywał na wszystkie

maile lub oddzwaniał, jednak nie przedstawił na to wystarczających dowodów. Oświadczył również, że po wypowiedzeniu pełnomocnictwa sporządził sprawozdanie o stanie spraw i przesłał je p. ██████████. Na to również Sąd w aktach sprawy nie znalazł dowodów. Radca prawny uzupełnił wprawdzie załączoną do skargi korespondencję mailową, jednak również w niej Sąd nie odnalazł informacji o postanowieniu o kosztach postępowania egzekucyjnego z dnia 30.07.2015 r. oraz zawiadomieniach o zajęciach rachunków bankowych i zakazie wypłat z dnia 12.01.2016 r. Jedyną informację o przebiegu spraw, z której wynika, jakie działania podejmował radca prawny można znaleźć dopiero w mailu z dnia 17.06.2016 r., tam też radca prawny stwierdza, że wcześniej informował Skarżącego o swoich działaniach i konieczności wniesienia opłaty. W aktach sprawy nie znajdują się dowody na powyższe stwierdzenia. Z treści skargi wyraźnie wynika, że Skarżący nie rozumieli mechanizmu ponoszenia kosztów egzekucyjnych w przypadku zapłacenia zasądzonych należności bezpośrednio do wierzyciela i nie ma żadnych dowodów, że zostali poinformowani o konieczności niezwłocznego zapłacenia opłat sądowych, czy kosztów w celu uniknięcia dalszych odsetek i o braku uzasadnienia dla wnoszenia środków odwoławczych. Opinia o niecelowości takich działań, chociażby w postaci maila, również nie została załączona do akt niniejszej sprawy.

Ponadto, zgodnie z art. 46 kodeksu etyki radcy prawnego nie może odmówić wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów oraz pism procesowych w sprawach, które prowadził.

Radca prawny oświadczył, że nie jest zasadą w jego kancelarii dostarczanie rozstrzygnięć klientom – tylko informuje o stanie spraw i, o ile klient sobie życzy, otrzymuje kopie rozstrzygnięć. Nie wyjaśnił, dlaczego nie sporządził spisu dokumentów i ich nie wysłał, na prośbę Skarżącego, za potwierdzeniem odbioru, na adres wskazany przez Skarżącego. Zwłaszcza, że Skarżący deklarował pokrycie kosztów zwrotu przesyłki.

Skarżący twierdzi, że dokumentacja nie została wydana. Nie wyjaśnił, dlaczego nie odebrał dokumentacji w siedzibie kancelarii i jakie przeszkody stały na ustaleniu terminu spotkania. Kwestia wydania dokumentów, w ocenie Sądu nie została wyjaśniona w dostateczny sposób.

Tym samym, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w ponownym postępowaniu dowodowym, powinien ponownie przesłuchać świadka, radcę prawnego ██████████ a także dodatkowo p. ██████████ w celu wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych niniejszej sprawy. W szczególności, w jaki sposób i w jakim zakresie pełnomocnik poinformował Skarżącego o otrzymanym postanowieniu o kosztach postępowania egzekucyjnego z dnia 30.07.2015 r., o konieczności wnoszenia środka odwoławczego od ww. postanowienia, o konsekwencjach niezapłacenia opłaty sądowej od środków odwoławczych, kosztów egzekucyjnych, zwłaszcza do dnia wypowiedzenia pełnomocnictwa, oraz ewentualnie otrzymanych zawiadomieniach o zajęciach rachunków bankowych i zakazie wypłat z dnia 12.01.2016 r., w jaki sposób radca prawny przekazał Skarżącemu sprawozdanie z prowadzonych spraw, po ich zakończeniu, czy istnieje dokumentacja z prowadzonych spraw, czy została wydana Skarżącemu, jeżeli nie, jakie są przeszkody w jej przekazaniu Skarżącemu na adres przez niego wskazany, lub odebraniu w kancelarii w

uzgodnionym przez strony terminie, oraz inne okoliczności, służące wyjaśnieniu wszystkich okoliczności faktycznych w niniejszej sprawie.

Z uwagi na wskazaną konieczność przeprowadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego ponownej analizy i oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 437 kpk orzekł jak w sentencji postanowienia.

Kosztami postępowania obciążono OIRP w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Sąd rozpostrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym, zatem jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 par. 1 Kpk nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący:

/-/ Iwona Haniewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Anna Lidzbarska

/-/ Michał Grochowiecki